Hvor vidt det er berettiget eller ikke, kan jeg ikke fuldt ud dømme om; men jeg har hørt Mænd fra København beklage, at mange af de kvindelige Forkæmpere for Kvindesagen her hjemme stiller sig — om ikke mere, saa dog fuldkommen lige saa meget — uvenlige over for Samarbejdet med Mændene, som disse nogen Sinde har gjort det over for Kvinderne.

Hvis saa er, da er det et uhyre *Misgreb* fra Kvindernes Side, som visselig ikke skal bidrage til at fremme deres Sag.

Og der er sket Afstemninger i „Kvindelig Fremskridtsforening", som tyder paa, at ovennævnte Klage ikke er helt uberettiget.

Jeg ved, at Redaktøren af nærværende Blad ikke er blandt dem, der kortsynet skyder Manden til Side fra Medarbejdet for nogen god Sags Fremme. Og jeg haaber derfor, De godhedsfuldt vil unde mig Plads for at fremkomme med denne lille Anke i Kvindernes eget Blad.

Jeg skal hertil blot føje, at jeg meget vilde ønske, der kunde blive et mere udstrakt Samarbejde imellem de kvindelige og mandlige Journalister i deres forskellige Blade.

Men maaske nok det er Mændene, der endnu staar som den væsenligste Hindring herfor.

Samarbejde paa alle Omraader *maa der til*, hvis Kvinderne skal naa frem!

Det nytter ikke, om Kvinderne uddanner sig aldrig saa meget og strider for Ligeberettigelsen som Løvinder — saa længe de ikke stiller sig fuldstændig *lige Side om Side* med Manden paa *Arbejdsmarken* alle Stedet, hvor de kan faa Lov til det, og *dèr tvinger* ham til at *forstaa og indrømme*, at de *kan* hævde deres Plads som hans Lige i *Pligterne* og derfor ogsaa bør have de samme *Rettigheder*.

Karl Fred. Jensen,
Hjerritslev, Brønderslev St.

Svar
til Kathr. Pedersen.

Det har undret mig, at De, ærede Frue eller Frøken, har kunnet finde Anledning til at tyde min Bemærkning om Gymnastik og Sport „som de rette Midler til Legemets Udvikling, hvor ikke Arbejdet træder i Stedet," som en Bjørnetjeneste, jeg gør Arbejderen, idet De forklarer: „det er en helt gal Opfattelse, at Arbejde kan træde i Stedet for Gymnastik" — meget vel — men siger De dog ikke selv længere hen i Deres Artikel: „Gymnastiken kan vel træde i Stedet for legemligt Arbejde for den, der har stillesiddende Beskæftigelse, o. s. v." — ja, undskyld mig, men naar dette er Deres Mening, saa forekommer det mig, vi er enige, i alt Fald i det væsenlige.

Jeg har aldeles ikke ment, at Gymnastik er unødvendig for Arbejderen; men jeg mener, Gymnastik er mindre nødvendig for den, der er beskæftiget med legemligt Arbejde, end for den, der Dag ud og ind sidder stille og kun arbejder med Haand — og mindst nødvendig bliver Gymnastik for Landboen, som lever i den friske Luft og beskæftiger sig med det jævne, sunde Arbejde. Tro nu endelig ikke, jeg taler som den blinde om Farverne; jeg har selv levet paa Landet, til jeg var 18 Aar og i 4 Aar deltaget i alt forefaldende Arbejde baade ude og inde; men jeg tør nok forsikre Dem, at jeg i de Aar aldrig savnede at faa mine Kræfter udviklede. Naar jeg om Aftenen var færdig med mit Arbejde og gerne vilde læse lidt, saa maa jeg ærligt tilstaa, jeg var træt, og Ole Lukøje strøede Sand i Øjnene, saa mit højeste Ønske var, at Klokken snart maatte blive 9, saa jeg kunde komme til Ro. — Mon jeg tager fejl, naar jeg antager, det gaar de fleste unge, som det gik mig?

Nu derimod, hvor jeg den meste Tid af Dagen er spærret inde ved stillesiddende Arbejde, ja, nu melder Trangen til at benytte de fysiske Kræfter sig, og denne Trang er det, som har gjort mig til en ivrig Dyrker af Sport. — Jeg har ogsaa gjort Gymnastik, men det tiltalte mig ærlig talt ikke i tilnærmelsesvis saa høj Grad, som at kunne flyve ud af den kvalme By paa min lette Cycle og hente Lungerne fulde af Luft. — Det, vil jeg være mere tilbøjelig til at sige, kan være noget for Aanden, ti ude i Naturen, under den fri Himmel, kan man snarere — forekommer det mig — „faa Lyst til at være med til ret at højne Mennesket i og om os og føle, vi lever," som K. P. udtrykker sig, end i et støvet Gymnastiklokale.

Misforstaa mig nu endelig ikke igen; jeg vil nok være med til at anbefale Gymnastiken, men tillad mig dog at drage lidt i Tvivl, at den er i Stand til at virke „lutrende paa hele Mennesket — jeg bliver foreløbig staaende ved den ydre Virkning.

Endelig siger K. P. om Gymnastiken: „Fratag endelig ikke Arbejderen den." Hertil vil jeg kun bemærke: lær først Arbejderen paa Landet, at der er noget, der hedder Gymnastik, som Karlen kan faa Adgang til ogsaa udenfor Militærtjenesten, og faa Pigerne indprentet, at de har bedre af at gaa til Gymnastik end til Danseøvelse; naar dette er gjort, saa tales vi ved — sikkert ikke om at tage Gymnastiken fra dem — men meget Vand vil da være løbet i Stranden.

Nicoline.

„Julehilsen."

Børnenes Juleroser har i de senere Aar haft en rivende Afsætning og har ved sine smagfulde Billeder og ved sit livlige Indhold vundet Indpas i mange Hjem.

Men en hel Skare af Befolkningen har i denne Sag været Stedbørn; thi hvor mange af Smaakaarsfolk har Raad til at give en Kr. for en Julebog til deres Børn.

Dog, Kvinderne, som altid er opfindsomme, naar det gælder Børnenes Glæder, har i Aar vidst at raade Bod herpaa, saa til denne Juleaften vil ethvert Barn i Danmark kunne faa sin Julebog med smukke Billeder, Vers og Fortællinger for Børn til den billige Pris 25 Øre.

Det er Fru Sofie Horten og Forfatterinden, Frøken Massi Bruhn, som af vore Læsere vil være kendte fra Artikler her i Kvindebladet „Hvad vi vil", der er Udgivere af denne lovende Børnebog. I rigtig Forstaaelse af, at Barneøjet lige saa lidt i tarveligere Kredse som i de højere maa fordærves ved daarlige Billeder, er det kun første Rangs Kunstnere, der her har givet Tegninger, lige som det ogsaa er vore mest anerkendte Forfattere, der giver Bidrag i Digte og Fortællinger.

Det mest henrivende Billede er tegnet af Skredsvig og i Bogen findes Illustrationer af Alfred Larsen, Emilie Mundt, Sinding og mange flere. — L. Budde, Zakarias Nielsen, Holger Drachmann, Sophus Schandorff og mange flere kendte Forfattere har med Beredvillighed sat sig paa Barnestol med de smaa for at glæde dem, naar Juleaften kommer, saa at ogsaa i de Hjem, hvor der ingen straalende Lysekrone er tændt, men maaske kun en lille fattig Petroleumslampe, vil de smaa Drenge og Piger kunne nyde de store Digteres dejlige Sprog og frydes ved de smukke Billeder, medens Vintersneen fyger der ude, og Fader og Moder et Øjeblik glemmer den haarde Kamp for Tilværelsen for at glæde sig ved de straalende Barneøjne og de glade Børn, der læser højt af „Julehilsen".

En saadan Julebog er ny her hjemme, og Frk. Massi Bruhn og Fru Sofie Horten skal have Tak, fordi de har taget Initiativet hertil, men Ideen er den finske Kvinde, Frk. Alli Tryggs, der allerede i de tre sidste Aar har realiseret Tanken i Finland med glimrende Held. Selv Kommunelærerinde, staaende i et kollegialt Forhold til den øvrige Lærerstand der oppe, er der dels gennem Skolerne bleven solgt uhyre Masser, dels til Børnene selv, og Frk. Alli Trygg har i Aar sat sig i Forbindelse med Danmark, Norge og Sverrig, saa Bogen udkommer i alle de nordiske Lande, afpasset i Sprog og Indhold efter de forskellige Nationer og med deres særegne Redaktører.

Det er vort Haab, at den danske Lærerstand, Mænd og Kvinder, vil tage Eksempel efter Finland og gøre deres til, at den lovende lille Bog kan blive kendt i hvert eneste Hjem, hvor der er Børn, som længes efter Juleglæde.

„Julehilsen" sælges vel for 25 Øre, men da hvert 5te Eksemplar er gratis, saa bliver det kun 20 Øre pr. Stk., hvor mindst et saadant Antal købes.

Bestillinger modtages, helst snarest muligt, hos en af Udgiverne: Fru Sofie Horten, Aagade 46, 1. Sal, København N., og Frk. Massi Bruhn, Nøjsomhedsvej 1, 4. Sal, København Ø. *Johanne Meyer.*

Fru Line Luplaus Billede.

Flere Medlemmer af Valgretsforeningen har ytret Ønske om at eje afdøde Fru Line Luplaus Billede. Grundet herpaa har kgl. Hoffotograf *Mary Steen* tilsendt Redaktionen af „Hvad vi vil" et Parti Billeder af Fru Luplau; hele Indtægten ved Salget af disse tilfalder, efter Frk. Mary Steens Ønske, Valgretsforeningen.

Billederne ligner fortræffeligt og er som altid fra dette bekendte Atelier smukt og omhyggeligt udførte. De sælges for 50 Øre i Kvindebladets Redaktion, Naboløs 4.

Tredje Afdeling af Børnehjemmet „Kana".

Drengehjemmet „Kana" indviede igaar sin tredje Afdeling i Baldursgade 16 N. I det festligt smykkede lille Hjem samledes